

EDUCACIÓ

Andreu Mas-Colell i la valoració variable d'una hamburguesa

El conseller dóna una lliçó magistral a alumnes de secundària

Crònica

TONI VALL
BARCELONA

Una cerimònia de graduació sempre té alguna cosa d'emocionant. Fa goig percebre el nerviosisme de l'estudiant mentre se senten dir des del faristol els noms dels companys que l'antecedixen en la pujada a l'escenari i els aplaudiments compassats del respectable. Aquesta sagrada litúrgia no està reservada només a graduacions universitàries, sinó que actes com el lliurament dels diplomes del curs *Bojos per l'economia* també permeten aquest format. Per a la cloenda del curs, organitzat pel Centre de Recerca en Economia Internacional (CREI) i la Fundació Catalunya - la Pedrera, els estudiants comptaran amb la classe magistral d'Andreu Mas-Colell. Trenta-tres joves a punt d'entrar a la universitat escoltaran el veterà professor d'economia, que de ben segur deu enyorar les aules des del despatx de la conselleria d'Economia.

Abans, Jordi Galí, director del CREI, fa èmfasi en com són de bons els temps de crisi per estudiar economia. "La qualitat humana de les persones amb què estudieu és tan important com allò que estudiueu", recalca. I cita una reflexió que Mas-Colell va fer fa temps: "Aprendreu més dels vostres companys que d'alguns professors". L'humanisme és, sens dubte, un valor a celebrar. Resulta revelador que també s'expressi així Marta Salvans, una de les graduades, quan destaca que la gran ensenyança de *Bojos per l'economia* és haver-se pogut acostar a les persones. Segons explica, a batxillerat l'estudi econòmic està molt orientat a l'economia d'empresa: "A la comptabilitat, vaja". M'agrada aquesta útil simplificació: economia d'empresa igual a comptabilitat.

Mas-Colell ha titulat la seva intervenció *L'economia, una ciència útil*, i va destinada a lloar les virtuts

El conseller Mas-Colell, que ha sigut professor a Berkeley i a la Pompeu Fabra, ahir envoltat de joves. MANOLO GARCÍA

de l'anàlisi cost-benefici com a requisit indispensable per al sector públic quan es tracta de finançar un projecte. A partir d'un exemple –la construcció d'una carretera– desglossa pros i contres d'assumir-ne el cost. Surt a compte? Qui la paga? Amb quins fons? Com es decideix si l'han de pagar els usuaris preferents o si s'ha de finançar amb fons generals provinents d'impostos?

Missatge a Espanya

Al llarg de mitja hora de xerrada, desfila una argumentació didàctica enfocada a lloar les virtuts de la gestió pública de les infraestructures i a donar claus d'interpretació dels riscos que s'assumeixen si l'anàlisi prèvia no és acuradíssima. Lamenta que no s'acomiadés la persona que va decidir que l'ample de via de la xarxa ferroviària espanyola fos diferent del de l'europea: "Si s'hagués fet bé, el corredor mediterrani seria una realitat des de fa temps". Llança dos o tres dards contra els números de l'alta velocitat espanyola i

qüestiona si es pot aplicar al sector públic la cèlebre màxima de la "mà invisible" d'Adam Smith, segons la qual, si tothom vetlla només pel seu bé particular, el bé col·lectiu també funcionarà. Queda clar un cop més que Mas-Colell i el liberalisme no són gaire bons amics.

"Quant val una hamburguesa?", pregunta per referir-se al valor que donem a les coses. "Un euro i mig", li responen. Deuen referir-se a les temptadores hamburgueses del McDonald's, que, depenent de les ofertes, pots trobar per només un euro. "Si estàs disposat a pagar un euro i mig per una hamburguesa vol dir que la valeres a aquest preu", exposa Mas-Colell. I el professor sembla que es queda amb ganes de remarcar els valors d'una hamburguesa gruixuda, amb carn de primera cuïta a la brasa i emplatada sobre un llit de ceba confitada i guarnició de patates al forn. El valor que concedim a les coses, sí: quant estem disposats a pagar de més (cost) per obtenir-ne més plaer (benefici). ■